

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

El drama de les guerres

El missatge de Nadal del Sant Pare, previ a la benedicció *urbi et orbi*, ha estat un repàs d'aquells conflictes bèl·lics que es viuen al nostre món, alguns ben allunyats de l'atenció dels mitjans de comunicació: Síria, República Centreafricana, Sudan del Sud, Nigèria, Israel, Iraq, el Corn d'Àfrica, el Congo... Sense deixar de banda els nens, ancians, dones maltractades, els malalts, els emigrants que moren a Lampedusa, els qui estan involucrats en el tràfic d'éssers humans, els infants víctimes de la guerra, els nens convertits en instruments d'odi com a soldats...

Extraiem algunes idees pronunciades per Francesc perquè les fem nostres avui, en què acabem el ci-

cle nadalenc, amb la festa del Baptisme del Senyor: «No passem de llarg davant l'Infant de Betlem. Deixem que el nostre cor es commogui: no tinguem por [...]. Deixem que el nostre cor s'inflami amb la tendresa de Déu, necessitem les seves carícies. Les carícies de Déu no produeixen ferides: ens donen pau i força. [...] Davant el Nen, ens quedem en silenci. Donem gràcies al Pare per haver-nos donat Jesús i amb els pastors i els àngels lloem la seva fidelitat: Us beneïm, Senyor, Déu Altíssim, que us heu rebaixat del vostre rang per nosaltres. Immens, us heu fet petit; ric, us heu fet pobre; omnipotent, us heu fet dèbil.»

Diumenge del Baptisme del Senyor

Lectura del llibre del profeta Isaïes (42,1-4,6-7)

Això diu el Senyor: «Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meva ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers; no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins a haver-lo implantat a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions.

Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per a tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per a treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca.»

Salm responsorial (Salm 28)

Que el Senyor beneeixi el seu poble
amb el do de la pau.

Lectura dels Fets dels Apòstols (10,34-38)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui. Ell va adreçar la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots.

Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb poder. Com passà per tot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell.»

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (3,13-17)

En aquell temps, Jesús, que venia de Galilea, es presentà a Joan, vora el Jordà, perquè el bategés. Joan no el volia admetre al baptisme. Li deia: «**Sóc jo el qui necessito que tu em bategis.** Com és que tu vénis a mi?» Jesús li respongué: «Accedeix per ara a batejar-me. Convé que complim d'aquesta manera tot el que és bo de fer.»

Llavors hi accedí. Un cop batejat, Jesús sortí de l'aigua a l'instant. Llavors el cel s'obrí i veié que l'Esperit de Déu baixava com un colom i venia cap a ell, i una veu deia des del cel: «**Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut.**»

El Baptisme del Senyor

Aquest diumenge està plenament en l'òrbita de les celebracions de Nadal-Epifania. Cal subratllar-se la manifestació de Jesucrist. I aquesta manifestació adulta de Crist pot compensar la presentació predominantment centrada en la infància (les festes de Nadal-Epifania parlen de la infància de Nostre Senyor i són també festes en les quals els nostres nens ocupen un primer lloc). La meditació d'avui, complement del cicle nadalenc i pocs dies després de l'Epifania, hauria de ser una seriosa presentació del fet que la missió de Crist i nostre seguiment, no són només "coses de nens" sinó una tasca —una lluita— plenament adultes, plenament conscients i responsables.

D'una banda, és aquest un diumenge de transició: el Baptisme del Senyor tanca el cicle de Nadal i inaugura al-

hora la primera setmana del temps ordinari. Amb l'escena del baptisme culmina la manifestació de Jesús com a Fill de Déu que hem celebrat al llarg de tot el Nadal, però alhora se'ns presenta a un Jesús ja adult, disposat a iniciar el seu ministeri públic. Tot sense deixar de banda que aquest baptisme de Jesús d'alguna manera prefigura, i inevitablement evoca, el nostre baptisme, i serà oportú recollir també aquesta referència. El baptisme de Jesús és una escena que certifica una vegada més la seva divinitat. En aquest sentit el baptisme culmina el cicle nadalenc: si el Nadal és la manifestació de Crist en l'àmbit humil de Betlem, i l'Epifania és la manifestació universal, a tots els pobles, el Baptisme és la manifestació absoluta, en plenitud, de la divinitat de Crist.

La joia de l'Evangelí | Romà Casanova, bisbe de Vic.....

El papa Francesc, en la clausura de l'Any de la Fe, va lliurar a tota l'Església l'exhortació apostòlica *Evangelii gaudium*. Ha estat després de la XIII Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes sobre el tema de la nova evangelització per a la transmissió de la fe cristiana, quan el Sant Pare ens ha ofert les seves reflexions sobre el gran repte de l'Església en aquests moments, l'evangelització en un món que sembla allunyar-se cada dia més de la fe cristiana.

Les primeres paraules que donen el títol al document, ja ens situen en una de les claus de la nova evangelització: «La joia de l'evangelí omple el cor i la vida sencera dels qui es troben amb Jesús. Els qui es deixen salvar per ell són alliberats del pecat, de la tristesa, del buit interior, de l'aïllament. Amb Jesucrist sempre neix i reneix la joia.» La manca d'alegria és un dels trets significatius del nostre món del benestar materialista i hedonista.

La set de joia profunda, que neix i reneix contínuament en el cor, no pot ser ofegada mai del tot. El nostre desig de felicitat, d'alegria, és una de les petjades de Déu en el cor de l'home. Però el nostre món, massa sovint, ens ofereix succedanis de la joia veritable. Són els paranys del consum, del tenir més i més i viure més i més experiències. Com si la vida trobés el seu sentit profund en el que és exterior al cor de l'home. Ens diuen que cal fer callar el cor, o com a mínim fer molt de soroll, viure intensament

fora d'ell, per no sentir la seva set de joia autèntica.

Davant aquesta realitat, els cristians, els qui hem tingut la sort de descobrir la font de la joia que mai no mor —la trobada amb Jesús, en la fe i en l'amor—, no podem restar impassible, sense fer res. El bé es difon per ell mateix. El qui de veritat s'ha trobat amb Jesucrist no pot fer res més que comunicar-lo als seus germans. El desig d'anunciar Crist als qui trobem en el camí de la nostra vida és senyal cert de la trobada autèntica amb Jesús.

Com podrem evangelitzar? Com podrem anunciar de nou l'evangelí de Jesús en una societat que sembla que hagi apostatat de la seva fe cristiana? És aquest el gran repte, com ja hem dit, que tenim davant nostre. Un repte que neix de la fe en Crist i de la caritat envers els germans que, no coneixent Crist, no tenen la joia de l'evangelí, l'única alegria que mai no mor.

El Sant Pare ens diu: «En aquesta exhortació vull adreçar-me als fidels cristians per invitar-los a una etapa evangelitzadora marcada per la joia de l'evangelí, i indicar camins per a la marxa de l'Església en els pròxims anys» (núm. 1). Per això farem bé de llegir i estudiar *Evangelii gaudium*. Tots els agents pastorals de la diòcesi l'hem de tenir com a text de referència per a acollir les iniciatives i els camins nous que Francesc ens ofereix a tots, per a sortir a evangelitzar. El seu desig és que sorgeixi «en tota l'Església una nova etapa evangelitzadora, plena de fervor i dinamisme» (núm.17).

Agenda litúrgica de la setmana

12 □ Diumenge. El Baptisme del Senyor. Sant Arcadi, màrtir (†304).

Lectures: Isaïes 42,1-4,6-7 / Salm 28 / Fets dels Apòstols 10,34-38 / Mateu 3,13-17

Litúrgia de les hores: Setmana I

13 ■ Dilluns. Sant Hilari, bisbe i doctor de l'Església (315-368).

Lectures: 1Samuel 1,1-8 / Salm 115 / Marc 1,14-20

14 ■ Dimarts. Sant Fèlix de Nola, prevere (s. III). Sant Malaquies, profeta (s. V aC).

Lectures: 1Samuel 1,9-20 / Salm 1Samuel 2,1-8 / Marc 1,21b-28

15 ■ Dimecres. Sant Maur, abat. Sant Plàcid, monjo (s. VI). Sant Pau, primer ermità a Tebes (Egipte, s. IV).

Lectures: 1Samuel 3,1-10.19-20 / Salm 39 / Marc 1,29-39

16 ■ Dijous. Sant Marcel I, papa (Roma, 308-309). Sant Honorat, abat.

Lectures: 1Samuel 4,1-11 / Salm 43 / Marc 1,40-45

17 □ Divendres. Sant Antoni, abat (†356).

Lectures: 1Samuel 8,4-7.10-22a / Salm 88 / Marc 2,1-12

18 ■ Dissabte. Santa Beatriu, verge. Santa Josefina Bakhita, verge.

Lectures: 1Samuel 9,1-4,17-19;10,1a / Salm 20 / Marc 2,13-17

19 ■ Diumenge II de durant l'any / Cicle A. Sant Màrius, màrtir. Sant Canut, màrtir (†1086). Santa Pia, màrtir.

Lectures: Isaïes 49,3,5-6 / Salm 39 / 1Corintis 1,1-3 / Joan 1,29-34

Calendari 2014

Després de Santa Maria,
Mare de Jesús el Sant,
ja de sants el cel s'omplia.

GENER

	1	2	3	4	5	
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

Aquest mes tothom recordi
de Catalunya els patrons:
La Moreneta i Sant Jordi.

ABRIL

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

Si tira pel camí dret
i segur, li fa de guia
Anton Maria Claret.

JULIOL

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

Joan XXIII i alhora
Joan Pau II ja són
de l'altar molt a la vora.

OCTUBRE

	1	2	3	4	5	
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

Només a Solsona i Vic,
bisbats que el FULL agermana,
són molts els pans de pessic.

FEBRER

					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28		

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

Si Ramon Nonat naixia
al Portell, Pere Claver
tots els esclaus redimia.

MARÇ

					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

Francesc Coll, Miquel dels Sants,
Bernat Calbó, Joaquina
de Vedruna, i tants i tants!

MAIG

		1	2	3	4	
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

Amb Pere Almató, i encara
santes com Carne Sallés,
la processó mai no es para.

JUNY

						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

Bisbes, clergues, monjos, frares
i monges, de tot hi ha;
les dones però hi són rares.

AGOST

				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

Ni que es facin esperar,
beats com Torras i Bages
ja van camí de l'altar.

SETEMBRE

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

I com que tots, bons germans,
a ser sants Déu Pare ens crida,
celebrem-ho per Tots Sants.

NOVEMBRE

					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

Oh, quin goig! Pobres a manta
seguint el papa Francesc,
ens acull la Cova santa.

DESEMBRE

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

En la mort del cardenal Ricard Maria Carles

A la matinada del dia 17 de desembre del 2013 morí a Tortosa, a l'edat de vuitanta-set anys, el cardenal Ricard Maria Carles i Gordó, arquebisbe emèrit de Barcelona. El cardenal Ricard Maria Carles va néixer a València el 24 de setembre de 1926. Realitzà els estudis primaris a l'escola de les Teresianes, el batxillerat al col·legi de Sant Josep dels pares jesuïtes, a València, i la carrera eclesiàstica al seminari de la diòcesi. Fou ordenat prevere el 29 de juny de 1951 i dos anys després es llicencià en dret canònic a la Universitat Pontifícia de Salamanca. Exercí càrrecs parroquials, fou conseller de la JOC i responsable de la formació dels diaques, consiliari de pastoral familiar i delegat episcopal per al clergat.

Va ser nomenat bisbe de Tortosa el 6 de juny de 1969 i consagrat el 3 d'agost del mateix any. Convocà un sínode (1984-88), les conclusions del qual es publicaren en 1989. Nomenat arquebisbe de Barcelona l'any 1990, renovà els estatuts dels consells presbiteral i pastoral i hi situà sobretot laics, i es féu elegir cinc bisbes auxiliars (Joan Carrera, Carles Soler, Pere Tena, Jaume Traserra i Joan Enric Vives). Creà l'Institut de Teologia Espiritual. En 1992 publicà el pla pastoral, fonamentat en la identitat, la comunió i l'evangelització. El seu magisteri es troba recollit en les obres *Fe i cultura* (1990) i *Cartes de la vida estant* (1994). Es pre-

ocupà especialment pel foment de les vocacions, la marginació social i la pastoral coordinada de l'arquebisbat. L'any 1994, en el consistori del 26 de novembre, va ser creat cardenal amb el títol de Santa Maria Consoladora al Tiburtí.

«Un home de Déu»

El cardenal Lluís Martínez Sistach, arquebisbe de Barcelona, ha declarat que «era un home molt senzill, un home molt simpàtic, cordial i acollidor. Tenia grans valors i virtuts, una persona entranyable, que sempre he estimat molt [...]. Era un home de Déu, bon sacerdot, bon bisbe de Tortosa i arquebisbe de Barcelona i cardenal: buscava el bé de l'Església. Va aplicar el Concili Vaticà II i els organismes que proposava, es va interessar molt per la pastoral vocacional i va participar activament en el Concili Provincial Tarraconense [...]. Ens ha marcat la seva bondat, el seu zel apostòlic, viure l'Evangelí i procurar que es visqués l'Evangelí...».

Algunes dates vinculades amb la diòcesi de Vic

El 15 de juny de 2002, en presència del llavors bisbe de Vic, Josep Maria Guix, va pronunciar una recordada i intensa conferència a l'altar major de la Seu de Manresa, amb motiu del 125è. Aniversari de la fundació de l'Adoració Nocturna a Espanya (1877) i dels 50 anys de la fundació de la secció de l'Adoració Nocturna de Manresa (1952).

El 14 de setembre de 2003, a la catedral de Vic, conferia l'ordenació episcopal a Romà Casanova, com a nou bisbe d'aquesta diòcesi. Ricard Maria Carles, com a bisbe de Tortosa, l'havia ordenat sacerdot el 17 de maig de 1981.

El 16 de novembre del 2003 va tornar a la diòcesi per oferir una meditació en la XVI Jornada d'Espiritualitat Adoradora de Manresa. El 15 de juny de 2006 presidia la missa de Corpus a la parròquia de la Sagrada Família d'Igualada, i una solemne Hora Santa d'Adoració. I, per últim, el 26 de setembre del 2010 oferia de nou una meditació en la XIX Jornada d'Espiritualitat Adoradora de Manresa.

Crònica breu de la visita pastoral a l'Arxiprestat de Vic (II) | Mn. Joan Casas

El dia 26 de setembre el senyor bisbe féu la visita canònica al monestir de les Adoratrius Perpètues del SS. Sacrament (Sacramentàries). Les monges en guarden molt bon record.

El dia 28 visita la comunitat de Dominiques de l'Ensenyança a la plaça de la Catedral. Intercanvi cordial. El 30, amb el senyor rector, Mn. Pere Casas, visitava els malalts de Santa Eulàlia de Riuprimer i anaren també al mas Torroella a visitar una malalta i a la capella de Sant Antoni Abat.

Visita a la parròquia de Lurdes

El dia 1 d'octubre, amb el senyor rector, Mn. Francesc Chia, visità malalts i gent gran de la parròquia de Lurdes, la família de la Torre d'en Franc amb la capella de la Mare de Déu del Carme i es reuní amb els catequistes. El dia 2 visità el col·legi del Sagrat Cor. Parlaren amb el claustre de professors i els alumnes de religió.

El dissabte dia 5, a la tarda, presidí la trobada dels col·laboradors parroquials de Lurdes. Eren 18 representants dels diferents grups; que el rector anava presentant. Començaren a parlar els joves escoltes. Tenen 90 membres i 19 monitors. Estan molt contents. «Ens movem molt, tant a l'estiu com a l'hivern...» Es presentà també el MIJAC, molt situat al barri de la serra de Sant

Ferm, amb uns 50 nens i 15 monitors. La catequesi és viva i aconsegueixen reunir regularment els pares. Els visitadors de malalts són 16 i visiten uns 30 malalts. Les germanes del Sagrat Cor col·laboren amb el que calgui. El grup de Càritas Parroquial fa costat a Càritas Arxiprestal. El grup de la neteja va molt bé, s'està començant l'oratori, hi ha catequesi d'adults i el divendres es fa una hora santa. Hi ha, doncs, joia i dinamisme.

El dia 6 hi hagué la missa estacional, amb 13 confirmacions. Església plena. Molt participada i ben cantada. El bisbe exhortà a viure la fe estimant Jesucrist. Justament l'evangeli del dia començava amb la pregària dels apòstols: «Senyor, doneu-nos més fe» (Lc 17,5). Els confirmands, originaris d'ací i de Llatinoamèrica, segueixen la cerimònia molt devotament. Després, adoració, agraïments i fotos a dojo. Ambient magnífic.

El dia 10, dedicat a visitar malalts a domicili i gent gran, conclogué la visita d'aquesta parròquia.

El diumenge 13 el prelat i uns 200 diocesans participaven en la beatificació dels 522 màrtirs de tot Espanya, la més nombrosa de la nostra història.

A l'Oratori de Sant Felip Neri

El dissabte dia 19 d'octubre, el senyor bisbe visitava l'església de Sant Felip Neri. Després de parlar un parell d'hores, a les 7 començà la missa solemne, per donar gràcies i beneir la pintura col·locada al nou altar dedicat al nou beat, el P. Salvi Huix, que com a bisbe era un dels qui encapçalaven la llista dels beatificats a Tarragona el diumenge anterior. El Pare Huix, com és anomenat a Vic, estigué 20 anys en aquesta comunitat, de la qual fou quatre vegades prepòsit. Tingué una immensa projecció apostòlica a la ciutat i comarca. Amb les seves congregacions marianes fou l'ànima de la coronació canònica de la imatge de la Mare de Déu de la Gleva en 1923. La cerimònia fou molt concorreguda i ben preparada per l'actual prepòsit, Mn. Jaume Seguranyes. El bisbe celebrà de cara al misteri i beneí la pintura al final de la missa. Entonà el Te Deum que cantà l'Orfeó Vigatà en gregorià i polifonia. El conjunt tingué una unitat litúrgica admirable. S'ho valia

A la vora del foc | Herois | Climent Forner

La humanitat sort n'ha tingut dels herois, reals o ficticis (la literatura n'és plena), per a viure i sobreviure. Persones que, emergint del comú, han despertat l'admiració de tothom per la seva valentia o excel·lència en el camp que sigui, convertits en líders o, simplement, en referents socials.

Ara bé, al llarg de la història n'hi ha hagut d'efímers i de perdurables, segons; alguns han encarnat de tal manera els ideals humans de sempre —no les modes passatgeres— que, esdevinguts icones, són plenament vigents. Els sants cristians, per exemple. No és estrany que sant Pau prenguéss l'esport olímpic com a símbol de l'espiritualitat del cristià, l'home que, endut per l'Esperit Sant, lluita, s'esforça, cau però s'aixeca fins a arribar a la meta, que no és altra que la glorificació amb Jesucrist, l' Heroi, l'únic Sant, «el veritable Déu dels homes» (Pascal).

I també els «sants» diguem-ne no cristians, persones de qualsevol religió, raça o cultura que han donat un testimoni extraordinari de bondat-santedat digne d'elogi i d'imitació, havent reflectit uns valors humans que ahora són divins, talment diverses facetes del rostre vivent de Jesucrist. Déu ens ha parlat i ens parla a través d'ells, inspirats per l'Esperit Sant, com si fossin els profetes del nostre temps. Recordem-ne alguns: Nelson Mandela, el pare polític i espiritual de Sud-àfrica que ens acaba de deixar, emblema de reconciliació i de

pau; Gandhi, el profeta indi de la no-violència; Luther King, el màrtir negre de Memphis, arrabassat pel somni... La bondat és la bellesa moral de les persones, infinitament superior a la física.

En l'àmbit catòlic, donem gràcies a Déu dels herois que hem tingut o tenim, com el papa Joan XXIII, la mare Teresa de Calcuta, el bisbe Pere Casaldàliga, el mateix papa Francesc, i tants i tants germans i germanes nostres en la fe que, potser d'una manera molt anònima i humil, treballen com ningú a favor de l'Església i del món, perquè se'ls estimen entranyablement.

Tots som cridats a la santedat; a ser herois, sí, militants del Regne de Déu, que, portats per l'esperit de les Benaurances, no perden mai l'alegria ni l'esperança. Ah si els principals responsables de totes les institucions públiques (religioses, polítiques, econòmiques) prenguessin com a models els esmentats!

En el fons, amb fe o sense fe en Déu, allò que ens caldria de veritat és creure en la bondat humana, començant per creure en nosaltres mateixos. Sí, dintre la mina d'or interior, també hi ha el carbó del mal, però aquest deixem-lo de banda ofegant-lo amb l'abundància del bé. És que només llavors serem feliços i en farem els altres. L'Evangeli de Jesús, quina mina d'or encara per explotar! Hi ressona i ressonarà sempre el cant angèlic nadalenc: «Glòria a Déu del cel i a la terra pau als homes de bona voluntat, o que estima el Senyor.»

Llibres | La joia de l'Evangeli

Ja disposem de la traducció al català, en forma de llibre (218 pp.), de l'exhortació apostòlica *Evangelii gaudium* (*La joia de l'Evangeli*), que es donà a conèixer a tot el món el dia 26 de novembre prop passat. L'ha editada Claret dins la seva col·lecció «Documents del Magisteri», núm. 60, i la versió catalana ha estat feta pel filòleg Josep Ruaix i Vinyet, prevere del bisbat de Vic. Ja hem parlat, en el Full, d'aquest nou document pontifici i n'hem publicat resums. Però val la pena de llegir el text sencer, ja que és considerat el document programàtic del pontificat del papa Francesc. Formalment, és l'exhortació que fa el Sant Pare a tot el poble cristià després d'escoltar el que es tractà en el Sínode dels Bisbes de l'octubre de l'any 2012 sobre la nova evangelització per a la transmissió de la

fe cristiana. Sigui com sigui, és un document important, digne de ser conegut en la seva integritat, cosa que la seva publicació en un volum exprés facilita.

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:

VIC: Xavier Bisbal
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 93 886 15 55 / Fax 93 88919 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60